

"אללה הוא הטוב שברמאים" - שכרה של התבוסתנות מול איראן

יונתן סילברמן

וְכֹלָה מִכִּפּוּר אֶת הַקֹּדֶשׁ וְאֶת אֱהָל מוֹעֵד וְאֶת הַמִּזְבֵּחַ;
וְהִקְרִיב אֶת הַשְּׁעִיר הַחִי. וְסַמָּה אֶהְרֹן אֶת שְׁתֵּי יָדָיו עַל
רֹאשׁ הַשְּׁעִיר הַחִי, וְהִתְנַדָּה עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאֶת כָּל פְּשָׁעֵיהֶם לְכָל חַטָּאתָם; וְנָתַן אוֹתָם עַל רֹאשׁ הַשְּׁעִיר,
וְשָׁלַח בְּיַד אִישׁ עֵתִי הַמִּדְבָּרָה. וְנָשָׂא הַשְּׁעִיר עָלָיו אֶת כָּל
עֲוֹנוֹתֵם אֶל אֲרֶץ גְּזֵרָה; וְשָׁלַח אֶת הַשְּׁעִיר בַּמִּדְבָּר.

במהדורת סטון של התנ"ך (ע' 642) נמצא לכך פרשנות מעניינת:

המצווה לשלוח שער לעזאזל מתוארת בידי חז"ל כחוק, צו שהוא מעבר לבינת אנוש. נדמה אכן שרעיון החיה המסלקת עמה את חטאי האומה הוא בלתי נתפס. עם זאת ניסו פרשנים מאוחרים יותר להציע לכך הסברים:

- א. טקס השעיר לעזאזל מדרבן את היהודים להכות על חטא כי הוא מסמל עבורם את העובדה שאדם יכול להשתחרר מנטל חטאי העבר ולהשליכם הרחק ממנו (רמב"ם).
- ב. שני תיישים זהים משמשים לטקס כעדות לכך שכל אדם חייב לבחור בין טוב לרע ושאינו אינו יכול להרשות לעצמו להישאר ניטרלי. מי שאינו בוחר להתקדם לקראת קדושה, מקרב עצמו בהכרח אל מדבר ההרס הרוחני (ר. הירש).
- ג. הרמב"ם, על פי הסברו של ר. מונק, מדמה את הטקס למשרת המכין סעודה למלכו. המלך מורה לו להפריש מנה לחסיד נאמן שלו. מובן כי הארוחה שהמשרת מעניק לחסיד איננה מחווה כלפיו אלא כלפי המלך שנתן את ההוראה. כך גם הכהן הגדול מגיש את שני התיישים לאלוהים, אשר מצדו משתמש באחד מהם כמתת לעזאזל, המקום המסמל את כוחות הרשע. עיסוק זה ברשע מלמד כי אין די בביטחון באהבת האל ובמחילתו – עלינו גם לזהות ולדחות מעלינו את הכוחות העוינים הסובבים ומפתים אותנו. להתנהגות שכזו יש דוגמאות רבות: אף שיעקב בוטח לחלוטין באלוקיו, הוא שלח

כמה מן המועדים היהודיים כיום נובעים ממסורת שהחלה עם קום מדינת ישראל. יום הזיכרון לחללי מלחמות ישראל, יום העצמאות, יום הזיכרון לשואה ולגבורה הם מן החשובים שבאלה. אולם יום הכיפורים מקורו תנ"כי, ומנהגיו ברובם נובעים היישר מספר ויקרא, השלישי מבין חמשת חומשי תורה. שם, בפרק ט"ז, פסוקים כ"ט-ל' נאמר:

וְהִיְתָה לְכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם: בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ תָּעַנּוּ אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם וְכָל מְלֶאכֶה לֹא תַעֲשׂוּ הָאָזְכָּח, וְהִגֵּר הִגֵּר בְּתוֹכְכֶם. כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם: מְכַל, חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה תִּטְהָרוּ.

תפילת "כל נדרי" הפותחת את יום הכיפורים, מקורה במאה השמינית או התשיעית, והיא נותרה בעינה גם כיום. אבל את המנהג התנ"כי של "שעיר לעזאזל" כבר אין מקיימים, יש להניח שאין מקיימים כבר מאז חורבן בית שני בידי הרומאים בשנת 70 לספירה:

לְקַח [אהרון הכהן הגדול] אֶת שְׁנֵי הַשְּׁעִירִים; וְהַעֲמִיד אוֹתָם לִפְנֵי יְהוָה, פְּתַח אֱהָל מוֹעֵד. וְנָתַן אֶהְרֹן עַל שְׁנֵי הַשְּׁעִירִים גִּרְלוֹת גּוֹרֵל אֶחָד לַיהוָה, וְגוֹרֵל אֶחָד לְעִזָּאזֵל. וְהִקְרִיב אֶהְרֹן אֶת הַשְּׁעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרֵל לַיהוָה; וְעָשָׂה חֻטָּאת. וְהַשְּׁעִיר, אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרֵל לְעִזָּאזֵל יַעֲמֵד חַי לִפְנֵי יְהוָה, לְכַפֵּר עָלָיו לְשַׁלַּח אוֹתוֹ לְעִזָּאזֵל, הַמִּדְבָּרָה (ויקרא, ט"ז, ז'-י').

בעברית המדוברת שכיה הביטוי "לך לעזאזל" בתור גידוף, אולם ה"עזאזל" שעליו מדובר בספר ויקרא פירושו צוק גבוה, ושילוח השעיר לעזאזל פירושו היה השלכתו מעל הצוק אל מותו. כל זה מובהר בהמשך אותו פרק (ט"ז, כ"ב-ב):

יונתן סילברמן הוא עורך ומתרגם. ספרו על חייה של מרגרט בורק-ווייט, *The Taste of War*, ראה אור בשנת 1983.

מתת נדיבה לעֶשׂו כדי לפייס את זעמו. אסתר, על אף אמונתה, הזמינה את המן אל שולחנה כחלק ממזימתה להכשילו (זוהר).

כך מהווה השעיר לעזאזל תזכורת לרצון האל שנישמר מפני איומי אויביו על-ידי הכרה בקיומם ועל-ידי פיוסם. מפרקי דרבי אליעזר אנו למדים כי מחווה זו ביום הכיפורים תגרום לשטן לחדול מגינוי ישראל ולהעיד לטובתה.

הסיפורים דלעיל אודות יעקב ועֶשׂו, אסתר והמן, הם כמובן דוגמאות מהתנ"ך, אך אולי ייחודיים בו באופיים. האמת המצערת היא שבדרך כלל אין אפשרות לפייס אויבים, אלא מוטל להתעמת איתם ולהכריעם בטרם יגרמו נזק קטלני ויממשו את איומיהם. הן ייתכן כי אויבה של ישראל הוא מהסוג שאם תושיט לו יד הוא יקצוץ את זרועך או את ראשך... אויב מר שאת שנתו ואת תאוות הרצח שלו אי-אפשר כלל לפייס או לשכך. כנאמר בתלמוד: "הבא להרגך השכם להורגו..."

ניקה למשל את הנאצים. אותות מבשרים ראשונים על מה שבכוונתם לעולל ליהודי אירופה הרימו את ראשם המכוער כבר ב-1935, כאשר התקבלו בגרמניה חוקי נירנברג האנטי-יהודיים. ואם החוקים היבשים והקרים עוד הותירו ספק, הרי ב-9 וב-10 בנובמבר 1938 התחולל האסון הידוע בשם "ליל הבדולח". מחנות ההשמדה של הנאצים נפתחו רק ב-1942. המלחמה הסתיימה רק ב-1945, ועד אז נרצחו בידי הנאצים ועושי דברם שישה מיליון יהודים חסרי הגנה. ניתן היה למנוע את הרצח ההמוני הזה של יהדות אירופה, אבל לא על-ידי פיוס.

הנאצים היו הפשיסטים הבולטים בזמנם, ואי-אפשר לחשוב על המילה פשיסט בלי לחשוב על הנאצים. אך בימינו קיים האסלאם-פשיזם, שאחת מנושאי דגלו המרכזיים היא הרפובליקה האסלאמית של איראן. ליהודים, ובעיקר בישראל, יש סיבה טובה לחשוש מאיראן. ראשית משום ששניאה קורא לעיתים תכופות למחיקת ישראל מעל המפה:

האימאם היקר שלנו [הכוונה לאיאתוללה חומייני] אמר כי את משטר הכיבוש יש למחוק מעל המפה, והייתה זו הצהרה חכמה מאוד. לא נוכל להתפשר בשאלת פלשתיין. האם אפשר ליצור חזית חדשה בלב החזית הישנה? תהיה זו תבוסה, ומי שמקבל את המשטר הזה כלגיטימי, חותם למעשה על תבוסת העולם המוסלמי. האימאם היקר שלנו הציב לו למטרה את עקירת לבו של הדיכוי העולמי, כלומר, משטר הכיבוש. אין לי ספק כי הגל החדש שהחל בפלשתיין ואנו עדים לו גם בעולם המוסלמי, ימחה את חרפת הכתם הזה מן העולם המוסלמי. אבל עלינו להיות מודעים לתחבולות (כנס **עולם ללא ציונות**, אוקטובר 2005).

בנאומו טען אחמדינג'אד גם שפרשת פלשתיין תסתיים "ביום שכל הפליטים ישובו לבתיהם [ו]תשלוט ממשלה דמוקרטית

אשר תיבחר בידי העם", וכן הוקיע ניסיונות לנרמל את היחסים עם ישראל וגיינה את כל המנהיגים המוסלמים המקבילים את קיומה של ישראל ובכך, "מכירים בכניעתו ובתבוסתו של העולם המוסלמי".

אך נשיאה הנוכחי של איראן בהחלט איננו לבדו. הוא ניצב למעשה על כתפיו הרחבות מאוד של האיאתוללה חומייני המנוח. לפני המהפכה האסלאמית של 1979 קרא חומייני לקיום טקס שיעיד על סולידריות מוסלמית עולמית:

כבר יידעתי את המוסלמים בדבר הסכנה שמהווה ישראל הכובשת. אני מבקש מכל המוסלמים בעולם ומן הממשלות המוסלמיות להתלכד יחד כדי לגדוע את היד של הכובשת ושל תומכיה... ובאמצעות טקס להפגין את הסולידריות של מוסלמים בכל רחבי העולם, להכריז על תמיכתם בזכויות הלגיטימיות של העם המוסלמי.

חומייני כונן את שמירת יום אל-קודס, ופנה בקריאה פומבית לציוניו מדי שנה על מנת להפגין את סולידריות העולם המוסלמי עם ערביי יש"ע נגד ישראל ונגד מה שהוא החשיב ככוחות הרשע: ארצות הברית וברית המועצות. הוא קרא לצייין יום זה מדי שנה ביום השישי השלישי של חודש הרמאדאן הקדוש למוסלמים, וקבע כי יחגגו את יום אל-קודס כמאורע ש"יחייב את העולם המוסלמי לשחרר עצמו מכבלי החיבור אל השטן הגדול (כלומר, ארצות הברית) ואל המעצמות¹.

בדרשתו לרגל יום אל-קודס הראשון ב-1981 קרא חומייני למהפכה מוסלמית בינלאומית:

הו אתם, מוסלמים מכל העולם! אתם, ההמונים המדוכאים! קומו וטלו גורלכם בידיכם. כמה זמן תשבו עוד בשקט כשגורלכם נחרץ בווינגטון או במוסקבה? עד מתי צריכה קודס [ירושלים] להירמס תחת שורשי השיירים של ארצות הברית - ישראל הכובשת? כמה זמן צריכים קודס, פלשתיין, לבנון והמוסלמים המדוכאים להיות תחת שליטתם של פושעים בעוד אתם צופים מן הצד, בעוד אחדים ממנהיגיכם הבוגדניים מסייעים להם? כמה זמן צריכים כמעט מיליארד מוסלמים ומאה מיליון ערבים, עם ארצות עצומות ומשאבים אינסופיים, להמשיך ולסבול מביזה מצד המערב והמזרח, מדיכוי ומקטבח בלתי אנושי מצדם ומצד השיירים שלהם?

חומייני סיים את הדרשה שלו בקריאה לחסידיו להילחם: "מדוע לא תתייצבו נגד אויבי האסלאם ותשתמשו בנשק, בעוצמה צבאית ובכוח השראת האל? מהפכה אסלאמית היא הפתרון היחיד".

לשנאה האיראנית לישראל כמו גם לרצונה של איראן להשמיד את ישראל, יש אם כן מקורות עמוקים יותר

1. <http://www.ajc.org/site/apps/nl/content2.asp?c=ijjIT12PHKoG&b=1556033> .&ct=2195669

ביותר להשגת החומר לפצצה עם הפצצה הפשוטה ביותר של 'רובה מטה'. הצנטריפוגות המודרניות פותחות את האופציה הגרעינית לפני קבוצת תפוצה חדשה שברשותה רק תחכום טכנולוגי מודרני, כמו עיראק, איראן או צפון קוריאה. יתרה מכך, מתקני העשרה בצנטריפוגות הם מודולריים, קטנים בהרבה ממתקני דיפוזיה גזית, ומשתמשים רק בחמישה אחוז מהאנרגיה החשמלית של מתקני דיפוזיה גזית. בכך הם לא רק מקלים על פיתוח הנשק הגרעיני אלא מקשים גם על פיקוח העשרת אורניום לאנרגיה גרעינית שלצורכי שלום לכאורה, ועל גילוי ייצור נשק גרעיני חשאי.⁵

לטכנולוגיה של צנטריפוגות גז יש אכן גם שימוש לצורכי שלום, לייצור אנרגיה גרעינית. זוהי שיטה להעשרת אורניום לצורך שימוש באנרגיה גרעינית. תהליך זה מספק דרך יעילה, יציבה ומדידה להפקה בטוחה וקבועה של אורניום מהסוג הדרוש לתעשיית האנרגיה הגרעינית. הטכנולוגיה עושה שימוש בצנטריפוגות משוכללות על מנת להפריד בין האיזוטופים השונים של האורניום וכך להעשיר אותו לצורתי האידיאלית לצורכי כור גרעיני.

אולם צריך להיות נאיבי במצב אנוש כדי להאמין לטענתה העיקשת של ממשלת איראן כי האובססיה שלה לטכנולוגיה גרעינית והריבוי הקדחתני של צנטריפוגות הגז שלה נועדו לצורכי שלום בלבד. צריך להיות נאיבי או לחלופין מוסלמי אוהד, מאלה שכמהים בכל רחבי העולם ליום בו תהיה ברשות איראן פצצה גרעינית והיא תשתמש בה נגד ישראל. מוסלמים אלה מקבלים את טענות הסרק האיראניות כמות שהן: טקטיקה אסלאמית רצויה של הונאה.

ראשית, אין לאיראן כלל סיבה להפיק אנרגיה גרעינית. ברשותה עתודות הנפט השניות בגודלן בעולם, כ-133 מיליארד חביות על פי ספר העובדות העולמי של ה-CIA (CIA World Factbook), כעשרה אחוזי מכלל הנפט העולמי. התפוקה הממוצעת שלה היא כ-1.5 מיליארד חביות לשנה. חישוב מתמטי מראה לפיכך כי לאיראן עתודות נפט לעוד כמאה שנים. איראן פשוט אינה זקוקה למחוללי חשמל גרעיניים ולא לדלק הגרעיני המפעיל אותם.

לא, איראן מסתירה את שאיפתה לייצר פצצות גרעיניות, וחתירתה להרחיב באופן דרסטי את השימוש בצנטריפוגות גז איננה עבור אנרגיה גרעינית לצורכי שלום, אלא לשם השגת כוח יום הדין הקטלני של פצצות גרעיניות. כמו שנאמר בקוראן, סורה 3, פסוק 54: "ו[הם] רימו ואללה רימה ואללה הוא הטוב שברמאים".

או כמו שהגיב קורא באתר של דניאל פייפס (Pipes):

ריגול. תדמית. הונאה. דיסאינפורמציה. הסוואה: אלה טכניקות ומונחים מבצעים מערביים. אולם למחבלים האסלאמיים מונחים משלהם: תאקיה - התחזות והירה או הונאה והסתרת האמונה בסוד, ומונח מקביל נוסף

5. <<http://www.fas.org/main/content.jsp?formAction=297&contentId=319>>

מאשר דבריו המתלהמים של הנשיא אחמדינג'אד. הם נטועים בלב החברה האסלאמית של איראן. אחמדינג'אד אינו אלא דובר הנוכחי של אותה פסיכולוגיה ארסית.

אולם הבעיה איננה רק פסיכולוגית. לפני ארבע שנים פרסם הלוס אנג'לס טיימס כתבת תחקיר על איראן שאמרה בפתח שלה: "לאחר למעלה מעשור של עבודה מאחורי חדרים כיוסי ובמעבדות נסתרות, איראן מצויה כנראה בשלבים אחרונים של פיתוח יכולת ייצור פצצה גרעינית."²

ארבע שנים לאחר הגילוי בלוס אנג'לס טיימס הבין סוף-סוף העולם התרבותי שאיראן אכן מסתירה שאיפה לייצר נשק גרעיני. אלא שעד כה לא הועילו במיוחד כל ניסיונותיו של העולם התרבותי לעצור את הגשמת שאיפתה של איראן.

האיראנים נוהגים בגילוי לב גמור בשאיפותיהם הגרעיניות.

בסוף מרס 2007, לדוגמה, העבירה מועצת הביטחון של האו"ם החלטה על החמרת הסנקציות נגד איראן מדצמבר 2006. ההחלטה כללה "אמברגו נשק, הקפאת נכסים והגבלת תנועתם של עוד אישים המעורבים בתוכנית הגרעינית."³ כעבור ימים ספורים כבר הכריז מחמוד אחמדינג'אד בקולי קולות כי ארצו שכללה את פעולתן של 3000 צנטריפוגות גז לצורך העשרת אורניום.

"יש לנו יותר מ-3000 צנטריפוגות פעילות ומדי שבוע מותקנות חדשות", ציטטה סוכנות החדשות האיראנית **פארס** את אחמדינג'אד. ב-19 באפריל אמר אחמדינג'אד שברשות איראן יכולת ייצור תעשייתית של דלק גרעיני. ההנהגה האיראנית חזרה ואמרה שבכוונתה להתקין 50,000 צנטריפוגות גז להעשרת אורניום שישחררו את המדינה מהצורך ביבוא דלק גרעיני. מומחים בינלאומיים אמרו שאם מדובר ב-3,000 צנטריפוגות תידרש שנה אחת על מנת לייצור אורניום מועשר לפצצה גרעינית, אולם אם משתמשים ב-50,000 צנטריפוגות יידרשו לכך רק חמישה שבועות.⁴

מאמר שפרסמה באינטרנט **פדרצית המדענים האמריקניים** מבהיר היטב את המצב:

פצצת האורניום הפשוטה ביותר, שבה נורה קליע אורניום אחד לתוך משנהו והיא קרויה לכן 'רובה מטה', היא אכן פשוטה למדי. אבל קשה מאוד להכין את האורניום המועשר הנדרש לפצצה, המצריך מתקני דיפוזיית גז ענקיים וזוללי אנרגיה... הפקת החומר הגרעיני דורשת לפיכך מתקנים בולטים שקשה להסתיר. אולם צנטריפוגות גז מודרניות משנות את התמונה. הן הופכות את הפרדת האורניום-235 הפקיע לקלה וזולה בהרבה לעומת השימוש בדיפוזיה גזית. כך התיישבה הדרך הקלה

2. לוס אנג'לס טיימס, 4 באוגוסט, 2003.

3. מועצת הביטחון מחמירה הסנקציות נגד איראן, החלטת מועצת הביטחון של האו"ם מיום 24 במרס, 2007.

4. RIA Novosti, <<http://en.rian.ru/world/20070902/76156437.html>>

- קיטמאן - התחזות והעמדת פנים מנטלית או הסתרת כוונות זדון... תאקיייה וקיטמאן או 'הצביעות הקדושה' מוטמעים בתרבות הערבית זה למעלה מאלף ארבע מאות שנים מאז שפותחו בידי השיעים בתור אמצעי הגנה והסתרת אמונתם מפני הסונים הכופרים. כדברי הנביא: זה השומר סודותיו ישיג במהרה את מטרותיו.⁶

ההונאה, הכזב המכוון, פעולת הרמייה כערך, טבועה עמוק באסלאם. הבעיה היא שבמקרה האיראני משודך ערך זה על פי האמונה האסלאמית לתשווקה לגייהאד ולמוות. ולא רק למות האויב הכופר אלא גם למות קדושים של לוחמים מוסלמים ואף להקרבתה העצמית של מדינה שלמה. במאמרו "השוואה הזאת תהיה שונה" מציין פרופסור בני מוריס: "חומייני אמר בנאומו בקום ב-1980: 'איננו סוגדים לאיראן, אנחנו סוגדים לאללה... אני אומר, שתישרף הארץ הזאת [איראן]. אני אומר, שתעלה הארץ הזאת בעשן, ובלבד שהאסלאם יצא מנצח...'⁶

ועוד כותב מוריס: "מבחינתם של הסוגדים הללו לפולחן המוות, אפילו הקרבת המולדת מקובלת אם התוצאה היא השמדת ישראל."⁷

לאחרונה, ב-10 ביולי, קרא שוב הנשיא אחמדינג'אד לכל מדינות האסלאם "להתגייס" כדי "לסלק" את ישראל שהיא, כהגדרתו, הבעיה המרכזית של העולם האסלאמי. "קיומו של המשטר [הישראלי] לא יביא אלא סבל ואומללות לעמי האזור ולהגברת השנאה כלפי הממשלות שתומכות בו", אמר אחמדינג'אד בנאום ששודר בטלוויזיה הממלכתית בשידור חי.

מן הראוי אולי להתייחס לשימוש שלו במילה "לסלק", שיש בה איזה מובן כירורגי נקי כמו סילוק של יבלת או של קוף. אלא שדבר כמובן איננו כירורגי או נקי בשואה גרעינית. אומר בני מוריס בקטע בוטה במיוחד:

השואה השנייה תהיה לגמרי שונה. בבוקר אחד בהיר, בעוד חמש או עשר שנים, אולי במהלך משבר אזורי, אולי ללא כל התראה מוקדמת, יום או שנה או חמש שנים אחרי שאיראן תשיג את הפצצה, המולות בקום ייוועדו בשיבה חשאית, ובצל דיוקנו של האיאתוללה חומייני בעל עיני הפלדה ייתנו אור ירוק לנשיא מחמוד אחמדינג'אד, שיהיה אז כבר בתקופת כהונתו השנייה או השלישית. הפקודות יצאו לדרך, וטילי שיהאב 3 ו-4 ימריאו בדרכם לתל-אביב, באר שבע, חיפה וירושלים, ויש להניח שגם לכמה אתרים צבאיים, כולל חצי תריסר בסיסי הטילים של ישראל, אוויריים וגרעיניים (על-פי דיווחים). חלק מטילי השיהאב יהיו בעלי ראש חץ גרעיני, אולי אפילו מתפצל. אחרים יהיו טילי הטעיה, שמכילים סתם גורמים ביולוגיים או כימיים או עיתוניים ישנים, כדי

⁶ "This Holocaust Will be Different", Benny Morris, *The Jerusalem Post*, 18 Jan. 2007; <<http://www.jpost.com/servlet/Satellite?apage=1&cid=1167467762531&pagename=JPost%2FJPArticle%2FShowFull>>

להסיט או לבלבל סוללות נגד טילים של ישראל ויחידות של פיקוד העורף. למדינה בגודלה ובצורתה של ישראל (20,000 קמ"ר), יספיקו בוודאי ארבע או חמש פגיעות: וכבר אין ישראל.⁸

אחמדינג'אד הוא גם מנהיג עולמי המטיל ספק בהשמדת יהדות אירופה בידי הנאצים:

אנחנו אומרים שאם השואה התרחשה, אז אירופה חייבת להסיק מסקנות, ולא הפלשתינים הם שצריכים לשלם את המחיר עליה. ואם היא לא התרחשה, אז היהודים צריכים לחזור למקום שממנו באו. אם האירופים דוברים אמת כשהם טוענים שהרגו שישה מיליון יהודים בשואה במהלך מלחמת העולם השנייה, למה שהאומה הפלסטינית תשלם על הפשע הזה. אותן ארצות אירופיות הן גם שכנו את המשטר הציוני הבלתי חוקי על העם הפלשתיני המדוכא. אם אתם ביצעתם את הפשעים, אז תנו להם חלק מהאדמה שלכם היכן שהוא באירופה או באמריקה וקנדה או באלסקה, שיקימו שם מדינה משלהם.

הם המציאו מיתוס ששחטו יהודים, וזה עומד מבחינתם מעל אלוהים, הדת והנביאים. המערב מייחס למיתוס של השמדת היהודים יותר משמעות אפילו מאשר לאלוהים, לדת ולנביאים. אם אתם שרפתם את היהודים, למה שלא תיתנו לישראל חלק מאירופה, מארצות הברית, קנדה או אלסקה? השאלה שלנו היא: אם אתם ביצעתם את הפשע הנורא הזה, למה צריך העם הפלשתיני החף לשלם על הפשע הזה?"

וב-11 בדצמבר, 2006 התקיימה **הוועידה הבינלאומית לבחינה מחדש של המבט הגלובלי על השואה**. הוועידה האיראנית להכחשת השואה, שאת הנושא שלה הבהיר שר החוץ האיראני: "אם הגרסה הרשמית אודות השואה תוטל בספק, אז זהותה וטבעה של ישראל יוטלו בספק. ואם במהלך הבחינה מחדש יוכח שהשואה היא עובדה היסטורית, אז מאיזו סיבה צריכים הפלשתינים לשלם את מחיר פשעי הנאצים?"

מאין נובע הרעיון שהפלשתינים משלמים על פשעי הנאצים בשואה? נדמה שמוגזם בכלל לכנות זאת רעיון. כי אין כל ספק שמדובר בעיוות דוחה ובלתי אנושי של המציאות. זהו סיפור בדים אנטישמי שהופך מציאות, אמת והיסטוריה על פניהן. מדובר בטענה חסרת בסיס כלשהו. המציאות שאין להכחישה וראוי לחזור עליה היא כי לפלשתינים ניתנה הזדמנות של פז לחיות בשלום ובביטחון לצד היהודים, בגבולות החלוקה של תוכנית האו"ם מ-29 בנובמבר, 1947. אולם במקום לקבל חלק הוגן מאדמות פלשתינן בחרו הערבים במלחמה, והפסידו בה. ניסיונותיה של איראן לערער על קיום השואה ולחתור תחת האמת נובעים מרצונה לחתור תחת ישראל, שהשואה תהיה אצלה תמיד (כמו אצל כל אדם תרבותי באשר הוא) ציון דרך טרגי בלב ובנפש.

8. שם.

7. שם.

גישה אידיאולוגית קנאית יותר – וגם דתית פנאטית יותר

נאומו באו"ם בספטמבר 2005, הדהים הנשיא אחמדינג'אד את קהל מנהיגי העולם כאשר סיים את דבריו בתפילה להופעתו של המהדי: "הו, אלוהים, אני מתפלל אליך לזרז את בואו של נציגך האחרון, המובטח, בן האנוש המושלם והטהור, זה שימלא את העולם בצדק ובשלום".¹⁰

המהדי (המונחה בידי האל) הוא דמות מיתית מסתורית. התגלותו ואף הציפייה לו מעוררות במוסלמים רגשות סוערים. זהו "האימאם הנסתר" אשר משפיע בבירור על מחשבתו ועל מעשיו של הנשיא אחמדינג'אד.

בתור ראש העיר טהרן, למשל, הורה אחמדינג'אד בחשאי למועצת העיר להקים שדרה מפוארת שתהיה מוכנה לקראת המהדי. כעבור שנה, בתור נשיא, הוא הקצה 17 מיליון דולר עבור מסגד מאריחים כחולים, המקושר למהדי, בג'מקארן שמדרום לבירה. הוא גם זירז הקמת קו רכבת ישיר טהרן-ג'מקארן. נאמר כי הוא השליך לבאר הסמוכה למסגד ג'מקארן רשימה של שרי ממשלתו המיועדים, על מנת ליהנות מן הכוח האלוהי המיוחס לה.

"האובססיה הנשיאותית" בנושא המהדי מביאה את אחמדינג'אד לוודאות שמותירה מעט מאוד מקום לפשרות. החל מתיקון השסע שבין עשירים לעניים באיראן, ועד להתרסה נגד ארצות הברית וישראל והאצת תוכנית הגרעין של איראן – טיפולו בכל נושא מיועד להניח את היסודות לשובו של המהדי.¹¹

מהדזיאט פירושה "אמונה במהדי ומאמץ להתכונן לבואו." אבל מיהו בדיוק המהדי?

"מהדי" פירושו בערבית 'המונחה נכונה', דמות מרכזית באסכטולוגיה האסלאמית. האנציקלופדיה של האסלאם מסבירה כי הוא 'משיב הדת והצדק שישלוט לפני קץ העולם'. תפיסה זו נוצרה בשנותיו המוקדמות של האסלאם, ועם הזמן הפכה מזוהית בעיקר עם הפלג השיעי. 'בעוד שמעולם לא הייתה חלק מהותי מהדוקטרינה הדתית הסונית', מוסיפה האנציקלופדיה, 'האמונה בבואו של המהדי ממשפחת הנביא הפכה להיבט מרכזי של האמונה בשיעה הרדיקלית, שם היא מכונה גם 'שובו של האימאם השנים עשר'.¹²

מסכם דניאל פייפס:

המנהיגים המסוכנים ביותר בהיסטוריה המודרנית הם אלה (כמו היטלר) המצוידים באידיאולוגיה טוטליטרית ובאמונה מיסטית במשימתם. במחמוד אחמדינג'אד מתקיימים שני הקריטריונים הללו, כפי שחושפים דבריו

אלא שהכחשת השאה והקריאה ל"סילוק" ישראל אינן הדרכים היחידות המשמשות את אחמדינג'אד וחבורתו בהפיכת המציאות וההיסטוריה על פניהן.

במלחמת איראן-עיראק (1980-1988) מצאו עצמם האיראנים מסיבות רבות בעמדת נחיתות.

"על מנת לפצות על הנחיתות שלח חומייני לחזית ילדים איראניים, חלקם בני שנים עשרה בלבד. הם צעדו שם בסך לעבר האויב לאורך שדות מוקשים, מפנים בגופם את המעבר. לפני כל משימה היו תולים סביב צווארו של כל ילד מפתח פלסטיק קטן, מתוצרת טיייוואן. זה אמור היה לפתוח לפנייהם את שערי גן העדן.

אולם האחראים על מבצעי התאבדות הנערים האלה החלו לסבול מנקיפות מצפון.

'אי שם, פזורים בשטח, מוטלים קרעי בשר שרוף ופיסות עצם. תמונות כאלה לא יישנו עוד', הבטיח לקוראי אֶקְטָלַט (יומון איראני רשמי למחצה). [לכת] לפני שייכנסו לשדות המוקשים, יתעטפו הילדים בשמיכות ויתגלגלו על הקרקע, כך שחלקי גופם יישארו יחד לאחר התפוצצות המוקשים וניתן יהיה לשאת אותם אל קברם.

ילדים אלה אשר התגלגלו אל מותם היו חלק מה**באסיג'**, תנועה המונית שהקים חומייני ב-1979 ושהפכה לצבאית לאחר פרוץ המלחמה על מנת לתגבר את צבאו המותקף. הם הלכו נלהבים באלפיהם אל קיצם. 'הצעירים האלה פינו בגופותיהם את שדות המוקשים', סיפר לוחם במלחמת איראן-עיראק לעיתון הגרמני *פרנקפורטר אלגמיינה* ב-2002. 'זה היה כמו מין תחרות. אפילו בלי פקודות המפקד, כולם רצו להיות ראשונים.'

קורבן הבאסיג' היה מחריד, אולם זאת בעיניים מערביות בלבד, אין הוא מהווה כיום מקור לבושה לאומית אלא דווקא ליתר גאווה. ובשנה שעברה היווה את הגרעין העוצמתי של הבסיס הפוליטי שהריץ לנשיאות את מחמוד אחמדינג'אד – מי ששירת על פי הדיווחים כמדריך לבאסיג' במהלך מלחמת איראן-עיראק.

אחמדינג'אד מתפאר בקשריו עם הבאסיג'. הוא מופיע דרך קבע בפומבי בצעיף שחור-לבן של הבאסיג', ונוהג לשבח את "תרבות הבאסיג'" ו"כוח הבאסיג'", שבעזרתם, לדבריו, 'גורמת איראן לנוכחותה להיות מורגשת בזירה הבינלאומית והדיפלומטית'. עלייתו של אחמדינג'אד על כתפי הבאסיג' פירושה כי המהפכה האיראנית שהחלה לפני כמעט שלושה עשורים, נכנסה לשלב חדש ומטריד. דור צעיר יותר של איראנים, שהשקפת עולמו עוצבה עם זוועות מלחמת איראן-עיראק, הגיע לעמדות הכוח והוא מכניס לפוליטיקה גישה אידיאולוגית קנאית יותר של קודמיו. ילדי המהפכה הם כעת מנהיגיה.⁹

10. Daniel Pipes, *New York Sun*, January 10, 2006.

11. שם.

12. שם.

9. "A Child of the Revolution Takes Over. Ahmadinejad's Demons, Matthias" Kuntzel, *The New Republic*, 24 April 2006, <<http://www.freerepublic.com/focus/f-news/1620146/posts>>

באור"ם. כל זאת, בשילוב עם הארסנל הגרעיני הצפוי שלו, הופך אותו ליריב שחייבים לעצור, ובדחיפות.¹³

אילו טקטיקות יהיו היעילות ביותר כיום למאבק באיראן? כיצד יכול העולם לעצור את תוכנית הגרעין החשאית שלה? ובעיקר, כיצד למנוע הפצצה גרעינית של מדינת ישראל? עם כל הכבוד למהטמה גנדי, יש לי ספקות כבדים באשר ליעילות הטקטיקה שהוא בחר בה. ב-1948 הייתה העיתונאית והצלמת מרגרט בורק-ווייט האדם האחרון שראיין את גנדי לפני הירצחו. היא כותבת:¹⁴

"שאלתי את גנדי אם הוא מאמין שאמריקה צריכה להפסיק את ייצור פצצת האטום. הוא ענה ללא היסוס, 'כמובן שאמריקה צריכה להפסיק'."

המשכנו לדבר על זה, גנדי דיבר מהורהר, חוכך בדעתו לעתים, ותמיד בכנות עמוקה ביותר, ואני רשמתי את מילותיו. איש מאיתנו לא יכול היה לדעת שיהיה זה אחד מאחרוני דבריו לעולם ואולי ממש האחרון שבהם. שאלתי אז את גנדי, איך היה מתמודד עם פצצת אטום. האם בדרך לא אלימה?

'אהה', הוא אמר, 'איך אענה על זה?' הוא סובב לרגע במרץ את הצ'רקה בכפות ידיו הזרזות, ואז השיב: 'הייתי מתמודד באמצעות פעולה של תפילה'. הוא הדגיש את המילה 'פעולה', ואני שאלתי איזו צורה של פעולה. 'אני לא ארד למחלת. ולא אכנס למקלט. אני אצא בגלוי החוצה ואניח לטייס לראות שאין בָּנִים שלי רָשָׁע גָּדוֹל'. אצבעותיו חזרו רגע לסובב לפני שהמשיך.

'אני יודע שהטייס מהגובה שלו לא יראה את הפנים שלנו. אבל אותה כמיהה בלבנו שלא יפגע בנו תגיע אליו למעלה ועיניו ייפקחו. אילו אותם אלפים שמצאו את מותם בהירושימה היו מתים תוך פעולה כזו של תפילה – מתים גלויים כשתפילה בלבם – לא הייתה המלחמה מסתיימת בצורה מחפירה כל כך. עכשיו השאלה היא אם המנצחים הם אכן מנצחים או קורבנות' – הוא דיבר לאט מאוד ומילותיו הפכו חרישיות וחסרות גוון – 'של תשוקותינו...'

13. שם.

For the world to see: Jonathan Silverman, *The Life of Margaret Bourke* 14 White, Viking Press, 1983.

ומחדלנו. כי העולם איננו שקט" – קולו דעך לחישה כמעט – "הוא נורא עוד יותר..."

כעבור שעות ספורות בלבד, הכריעו כדורי אקדח את האיש הזה, שהאמין כי אפילו עם פצצת אטום יש להתמודד בדרכים לא אלימות. מפני אלה שהיו לצדו באותו רגע קודר, ידוע לנו כי צנח כשידיו מורמות בתפילה והמילה 'יָאָם' שפירושה אלוהים, על שפתיו."

לא, עם כל הכבוד הראוי למהטמה גנדי, אינני יכול פשוט לקבל "פעולה של תפילה" כמענה לאיום הגרעיני או כטקטיקת מאבק רציונלית במיוחד. אינספור יהודים חפים מפשע נשלחו אל מותם בתאי הגזים של הנאצים כשתפילה על שפתיהם, "שמע ישראל", יש להניח, ואי-אפשר לומר שזה הועיל להם בהרבה. לאיש אין תשובה על השאלה מדוע התיר אלוהים את הקרבת עמו באירופה בין 1942 ל-1945. בסופו של דבר, הגורם היחיד שעצר את הבלִיץ ואת רצח העם שביצעו הנאצים היה כוח קשוח של בעלות הברית שהופעל ללא רחם. שלא כמו עיראק של צדאם חוסיין, איראן טרם סיפקה לעולם עילה לתקוף אותה. על הסנקציות נגדה מגיבה איראן בשחצנות ובעזות מצח. ייתכן כי יהיה צורך שאיראן תקדם עוד קצת את שאיפות הגרעין שלה לפני שמישהו (ארצות הברית?) יתקוף את מתקניה הגרעיניים. צדאם חוסיין סיפק כמובן עילה למלחמה כאשר כבש את כוויית. נדמה לי כי העולם זקוק למהלך איראני פוגעני בסדר הגודל של הפלישה העיראקית לכוויית על מנת שכוח צבאי יתארגן ויפנה באופן חריף נגד אינטרסים איראניים. עלינו לקוות שאותה עילה לא תהיה שיגור טילים איראניים נגד ישראל.

ולסיכום, גם לו היינו מקיימים עדיין את מנהג ה"שעיר לעזאזל" הנושא עמו את חטאינו למדבר למען טיהור האומה, קיומה של ישראל תלוי ביותר מטקסים תנ"כיים ותפילות. טקס הכפרות שיהודים רבים עורכים לפני יום הכיפורים מציע במפורש את מותה של תרנגולת תמורת חייו של החוטא המכפר. ישנם מקורות הרואים בטקס הכפרות של יום הכיפורים תחליף לטקס התנ"כי של השעיר לעזאזל. ועדיין, ייחודי וחזק ככל שיהיה טקס הכפרות, לנוכח איום הטילים הגרעיניים של איראן חייבת ישראל לנקוט שיטה נוספת להגנה מפני המוות, מפני שואה שנייה.